

תאריך: 14 ביולי,

2021

לכבוד
ניצב יגאל בן שלום

לכבוד
ד"ר אביחי מנדלבלוט, עו"ד

ראש אגף החקירות
משטרת ישראל - המטה הארצי

היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים

שייחי ג'ראח 1
ירושלים

רחוב צאלח א-דין 29
ירושלים

בפקס: 02-5898052

בפקס: 02-6467001
וכן באופן מקוון

שלום רב,

שלום רב,

הנדון: תלונה נגד שר המשפטים מר גדעון משה סער נושא ת.ז. בחשד לביצוע עבירות של אינוס ולקיחת שוחד - מספר פרשיות

א. פתח דבר

1. **סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע ש"כל אדם רשאי להגיש תלונה למשטרה על שבוצעה עבירה", כאשר סעיף 59 קובע כי "נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה..."**
2. **תלונה זו מתייחסת לתקופות בהן כיהן מר גדעון סער בממשלות ישראל כשר החינוך בין התאריכים 31.3.2009 ועד 18.3.2013, וכשר הפנים בין התאריכים 18.3.2013 ועד 5.11.2014.**
3. **התלונה מתייחסת לעבירות מסוג "פשע" שבוצעו לכאורה על ידי מר סער ושרטום חלפה לגביהן תקופת ההתיישנות.**
4. **כפי שיפורט להלן, מר סער ניצל לכאורה את תפקידו השונים כשר בממשלות ישראל, לשם ביצוע שיטתי ומתמשך של עבירות מין חמורות בנשים שהיו תחת מרותו ו/או שהיו בקשרי עבודה עם משרדו, לעתים תוך ביצוע עבירות של לקיחת שוחד מיני.**
5. **כמו כן, מר סער ביצע לכאורה מעשה אינוס או מעשה סדום, בעת שקיים יחסי מין עם קטינה-שיכורה בשירותי פאב ה"גילדה" בתל-אביב, בעת שלא יכלה לכאורה לתת הסכמתה החופשית, וכן קיים יחסים אסורים עם אישה בנסיבות המעוררות חשד לביצוע עבירה, בפאב ה"זינגר" בתל-אביב.**

6. אין כל ספק, כי במידה שמשטרת ישראל תקיים חקירה ראויה מתוך רצון **אמיתי** לחתור לגילוי האמת, כמתחייב מתפקידה על פי דין, היא תוכל להשיג את הראיות הנדרשות על מנת להביא להעמדתו של מר סער לדין. בהקשר זה מן הראוי שהמשטרה תגבה באזהרה את גרסתו של מר סער וכן תחקור את כל מי שעבדו תחת מר סער בתפקידיו כשר החינוך וכשר הפנים בשנים **2009-2014**, ויש ביכולתם לשפוך אור על ההתרחשויות, לרבות יועצים, עוזרים, נהגים, מאבטחים, מנכ"לית משרד החינוך לשעבר גב' דלית שטאובר, ועוד.

7. מאחר שמדובר בעבירות מין שבוצעו לכאורה בנשים, על כל הרגישות הנלווית לכך מבחינת אותן הנשים, שחלקן אף זכו לכאורה לקידום ולתמורות נוספות מאת מר סער – נדרשת המשטרה להפעיל אמצעי חקירה מתאימים, ובכלל זה ביצוע **מחקרי תקשורת והתחקות אחר הודעות ה-SMS הרבות שנהג מר סער לשלוח לכאורה לאותן הנשים**, ושיש בהן כדי לבסס את העבירות לכאורה שעבר **ומועדי ביצוען** [לעניין הנוהג של שליחת הודעות SMS מרובות לנשים שעבדו בלשכתו של מר סער – ראו ציוץ הטוויטר מיום **18.2.2013** של העיתונאי אוריאל דסקל מ"כלכליסט" אשר נסמך על הודעת דוא"ל שקיבל - **ציוץ שתוכנו לא הוכחש על ידי מר סער**].

8. מחקרי התקשורת גם יסייעו לבסס את היקפן של העבירות ואת **השיטתיות** בה פעל מר סער, עד כדי הפיכת משרותיו הרמות כשר בממשלות ישראל, למעין "**הרמון נשים**", שנועד לכאורה לספק את צרכיו המיניים הבזויים, תוך ניצול נשים שהיו תחת מרותו או תלויות בו לפרנסתן ו/או לשם קידומן המקצועי.

9. אך אירוני הוא, שמר סער כיהן בשנת 2006 כיו"ר **ועדת הכנסת לקידום מעמד האישה** – זאת שעה שמדובר לכאורה באדם נקלה, הרואה בנשים הסובבות אותו **ככלי לסיפוק תאוותיו המיניות, שאינן יודעות שובע או גבול**, ובפרט כאשר המדובר בניצול של **עובדות מדינה**, חלקן במשרות **אמון** של השר, שחששו לעתידן התעסוקתי, במידה ולא ייכנעו ליצריו.

10. לאור תפקידו הרם של מר סער כשר המשפטים, אין זה הגיוני להותיר את עננת החשדות נגדו ללא חקירה משטרתית ראויה - וזאת בייחוד לאור **שתיקתו והתחמקותו הנמשכת זה שנים, מהתייחסות לחשדות ולפרסומים נגדו**, כאשר התנהלותו של מר סער דומה למי שחושש לצאת לשמש כאשר חמאה מרוחה על ראשו.

ב. עזיבתו הפתאומית של מר סער את החיים הציבוריים בנובמבר 2014 כאשר

עננת חשדות מעל ראשו – אותה לא הכחיש מעולם

11. ביום **17.9.2014** הודיע מר סער באופן מפתיע על נטילת פסק זמן מהחיים הפוליטיים, כאשר הוא מימש הודעה זו והגיש את התפטרותו מהכנסת ומהממשלה ביום **3.11.2014**, על אף שהיה באותה עת כמטאור בשמי הפוליטיקה הישראלית.

12. בחודש **פברואר 2019** חזר מר סער לזירה הפוליטית והוא נבחר כחבר כנסת ברשימת "הליכוד" לכנסת ה-21.
13. בחודש **דצמבר 2020** פרש מר סער מהליכוד והקים את מפלגת "תקוה חדשה", בראשה הוא עומד, כאשר מאז יום **13.6.2021** ואילך, מכהן מר סער בתפקיד שר **המשפטים** בממשלה ה-36 של מדינת ישראל.
14. מר סער, אשר החל את דרכו המקצועית בפרקליטות המדינה, בין היתר כעוזר ליועץ המשפטי לממשלה וכעוזר לפרקליטת המדינה, הקפיד להציג עצמו לכל אורך השנים **כאדם נקי כפיים, ששלטון החוק הוא נר לרגליו**, ולכן אך מתבקש הוא שמר סער יתמודד בקיום חקירה משטרתית בעניינו, כפי שהטיף ביחס לאחרים, ובכך יחזק את אמון הציבור ברשויות אכיפת החוק ובשוויון בפני החוק.
15. כאן המקום להזכיר, כי בחודש **פברואר 2013** פורסם מכתב אשר נשלח לראש הממשלה דאז מר בנימין נתניהו, במסגרתו יוחסו למר סער **קיום יחסי מין תוך ניצול מרות עם מ.כ.**, **שכיהנה כיועצת של מר סער במשרד החינוך, במהלך השנים 2010-2013**. יודגש, כי משטרת ישראל חקרה באותה עת אך ורק האם המכתב אכן נכתב על ידי גב' מ.כ., או שמא על ידי אדם אחר שהתחזה בשמה, כאשר המשטרה הגיעה למסקנה לפיה המדובר בזיוף, ובכך סיימה את טיפולה בפרשה.
16. באופן תמוה, משטרת ישראל העדיפה להימנע מחקירת **אמיתות תוכנו של המסמך והטענות החמורות שהועלו בגדרו כלפי מר סער**. כך למשל, נמנעה משטרת ישראל מלזמן את מר סער למסירת עדות בפרשה, והיא גם נמנעה מלבצע פעולות חקירה אחרות מתבקשות, שהיו יכולות לאמת או לשלול את האמור במכתב גופו.
17. מר סער עצמו **נמנע מלהכחיש או להתייחס בפומבי לטענות החמורות שהועלו כלפיו במכתב מפברואר 2013**, והוא נקט בגישה מתחמקת שהינה לכשעצמה מעוררת תמיהה ביחס למי שמוטחות כלפיו טענות כה חמורות, אשר זכו לפומבי בכלי התקשורת.
18. כמו כן, מר סער **נמנע מלהגיש תלונה למשטרה** וזאת על אף שטען שהמדובר במכתב מזויף שנועד לפגוע בו פוליטית. כך **לא** מתנהג אדם נקי כפיים שאין לו מה להסתיר.
19. זאת ועוד. במהלך השנים **2011-2014** פורסמו בכלי התקשורת השונים וברשתות החברתיות מספר פרסומים, לרבות של עיתונאים מוערכים ובכלל זה מר יואב יצחק [NEWS 1], מר חיים לוינסון [הארץ], מר אוריאל דסקל [כלכליסט] – אשר ייחסו לכאורה למר סער התנהלות מינית פסולה, לרבות תוך ניצול מרות עם עובדות משרד החינוך, וכן במסגרת בילויים בפאבים בתל-אביב.
20. מר סער **נמנע לאורך השנים מלהתייחס לפרסומים חמורים אלה**, על אף שהם כללו שמות של נשים וכן מקומות בהם בוצעו לכאורה העבירות. התנהלות זו **אינה** מאפיינת מי שהינו נקי וללא רבב, כאשר היה מצופה ממר סער שאם אכן אין יסוד בפרסומים החמורים – הוא יכחיש אותם בתוקף ואף יגיש תביעות לשון הרע נגד המפרסמים. כך

היה פועל כל אדם סביר, שאין לו מה להסתיר. ואולם, מר סער נהג בעניין זה כמי שיש לו מה להסתיר, ולכן העדיף להימנע מלהתעמת עם הפרסומים השונים, מחשש לפתיחתה של "תיבת פנדורה".

21. לאחר חזרתו של מר סער לחיים הפוליטיים בתחילת שנת 2019, פורסמו בהרחבה רבה ברשתות החברתיות תמיהות אודות נסיבות עזיבתו של מר סער את החיים הפוליטיים באופן מפתיע, בסוף שנת 2014. לא אחת נרמז כי מר סער חשש מפרסום תחקירים שהוכנו אודותיו בעיתונים "ידיעות" ו"הארץ", ולכן העדיף כנראה שתחלוף תקופת ההתיישנות של חמש שנים הקבועה ביחס לעבירות מסוג "עוון" [ובהן בעילה אסורה בהסכמה], ואז יוכל לחזור לחיים הציבוריים מבלי לחשוש שייאלץ לתת את הדין על מעשיו, לכאורה.

22. להלן אפרט את הפרשיות נשוא התלונה.

ג. קבלת שוחד מיני לכאורה מאת ד"ר אורלי אינס-קניג, פרויקט עיר ללא

אלימות

23. ד"ר אורלי אינס-קניג יזמה ופיתחה בראשית שנות ה-2000 את תוכנית "עיר ללא אלימות" שהינה תוכנית לאומית ובין משרדית שנועדה להפחית את שיעורי הפשיעה והאלימות בערים, תוך שילוב פעולות חינוך, אכיפה ורווחה.

24. המדובר בתוכנית שנוהלה במעורבות של רשויות מקומיות וכן של מספר משרדי ממשלה ובכלל זה המשרד לביטחון הפנים ומשרד החינוך, והיא תוקצבה בעשרות מיליוני ₪ לאורך השנים מכספי המדינה. ד"ר אורלי אינס-קניג אשר עמדה בראש התוכנית, הפיקה ממנה יוקרה מקצועית והנאה כלכלית מרובה, כאשר מכח תפקידה היא עמדה בקשר בין היתר עם שר החינוך דאז גדעון סער.

25. על פי הידוע, מר סער וד"ר אינס-קניג קיימו לכאורה יחסי מין שוחדיים במהלך השנים 2009-2013 או סמוך לכך, כאשר בה בעת, מר סער ניצל את מעמדו ותפקידו כשר החינוך על מנת לסייע לד"ר אינס-קניג ולהיטיב עימה בדרכים שונות, בכל הקשור לפרויקט עיר ללא אלימות, לרבות מתוך תקציבי המדינה, באופן המבסס לכאורה עבירת שוחד מיני, במסגרת יחסי תן [תמיכה ותקציב] וקח [יחסי מין].

26. בהקשר זה הנכם מופנים לפרוטוקול עדותו מיום 9.12.2010 של מר חגי פלג שכיהן אותה עת בתפקיד מנכ"ל המשרד לביטחון הפנים, אשר ניתנה בפני מר שי דגן חוקר בנציבות שירות המדינה. בעדות זו תוארה בין היתר מערכת היחסים בין מר סער ובין ד"ר אינס-קניג, כאשר המדובר לכאורה במערכת של "תן וקח", באופן ש"גדעון סער הופך לשוט האיזמים של אורלי" והוא "מתנפל" על עובדי ציבור אחרים בשל עניינים שוליים, מתוך רצון לקדם את ענייניה של ד"ר אינס-קניג בשל היחסים המיניים ביניהם. להלן ציטוט מעמוד 5 של פרוטוקול החקירה של מר חגי פלג המצ"ב כנספח לתלונה:

23	שר החינוך - גדעון סער, שותף מרכזי וחשוב - אחד משני המשרדים המרכזיים בתכנית - נדמה שנלקח
24	גם הוא "בשבי". דרכו היא מקדמת את האג'נדה האישית שלה, מפעילה אותו כנגדי כשיש בכך צורך - לא
25	ארחיב בדבר ישיבת ועדת שרים שדנה בנושא תכנית לאומית-לאלכוהול, שבה הוא מתנפל עלי בהקשר של
26	איזה עניין שולי ולא ברור. הסיטואציה הזאת לא נראתה לי לא היתה מובנת. חסתכלתי תוך כדי הדברים
27	שלו על אורלי ומיד הבנתי את הקשר. גדעון סער הופך לשוט האיומים של אורלי, היא אומרת במסי
28	הזדמנויות "אני חברה של מזכיר הממשלה ושל שר החינוך, יש לי קשרים ויש לי כח" - ועוד איזה כח...
29	בפגישה עם חבי טנדו בנתניה ב-13.9.10 היא מעיזה ואומרת "התכנית היא אורחת במשרד לביטחון פנים,
30	אם יום אחד שר החינוך יקום בבוקר וחוא יחליט שחוא יקח את התכנית התכנית תעבור אליו". ב-
31	28.11.10 לפני כעשרה ימים היא אומרת לאורלי פוקס לאחר שהיא יוצאת איתה מפגישה במשרד החינוך
32	שחיא תלחם עד חורמת, תחזור לנהל את התכנית, במידה ולא תתכנית תעבור למשרד החינוך. עכשיו
33	

27. יצוין בהקשר זה, כי בחודש נובמבר 2013, הגישה ד"ר אינס-קניג לבית המשפט המחוזי-מרכז תביעת לשון הרע ע"ס 5,000,000 נגד מספר כלי תקשורת ועיתונאים ובכללם נגד מר יואב יצחק וחברת עיתונות זהב בע"מ, מאחר שהללו ייחסו לה בפרסומים שונים, לכאורה ובין היתר, קשרים פסולים ומיניים עם שר החינוך דאז, מר גדעון סער.

28. בסעיף 46 לכתב ההגנה שהוגש בת"א 13-11-23183 מטעם מר יואב יצחק ואח', נטען כי ד"ר אינס-קניג רקמה יחסים פסולים בין היתר עם מר גדעון סער, שכללו לכאורה יחסים מיניים בתמורה לקידום ענייניה מול משרדי הממשלה. ד"ר אינס-קניג פעלה למניעת פרסומו של כתב ההגנה, בשל כך שהוא עוסק במערכות יחסים אינטימיות שניהלה. לאחר שבית המשפט המחוזי דחה את בקשתה של ד"ר אינס-קניג להטיל חסיון על ההליך, היא הגישה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. בקשה זו נדחתה על ידי כבוד השופטת אסתר חיות, אשר התירה את הפרסום. להלן ציטוט מההחלטה שניתנה ביום 12.5.2014 ברע"א 1386/14 ד"ר אורלי אינס-קניג נ' עיתונות זהב בע"מ ואח', ממנה עולה לכאורה כי ד"ר אינס-קניג הודתה בקיום מערכת יחסים מינית בין היתר עם מר סער:

"כמו כן טוענת המבקשת כי פרסום ההליכים צפוי לגרום לה נזק משמעותי נוסף על זה שכבר נגרם לה מהפרסומים מושא התביעה, שכן המשיבים צפויים לדון בגלוי בעניינים הנוגעים לצנעת הפרט, וביניהם מערכות יחסים אינטימיות שניהלה בעבר. לטענת המבקשת היא אינה אשת ציבור וקודם לפרסום הפרשה הייתה אנונימית בעיני הציבור, אך אפילו הייתה אשת ציבור, טוענת המבקשת כי גם לאיש ציבור יש זכות לחסות את חיי המין שלו מעיני הציבור."

29. על פי הידוע, בעקבות החלטה זו שהתירה את פרסום כתב ההגנה, בחרה לכאורה ד"ר אינס-קניג להימנע מבירור התביעה לגופה, דבר שהיה כרוך בין היתר בזימונו של מר סער לעדות, כאשר התביעה נמחקה בפשרה, שפרטיה לא פורסמו.

30. כמו כן, מספר חודשים לאחר שניתנה ההחלטה ממאי 2014 המתירה את פרסום כתב ההגנה, בחר מר סער להודיע בספטמבר 2014 על סיום דרכו הפוליטית.
31. סעיף 290(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי "עובד הציבור הלקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו – מאסר עשר שנים...". סעיף 293 קובע כי "אין נפקא מינה בשוחד – אם היה כסף, שווה כסף, או טובת הנאה אחרת...". אם ניתן לכתחילה או בדיעבד, אם נלקח על מנת לסטות מן השורה או בעד פעולה שעובד הציבור היה חייב לעשותה על פי תפקידו.
32. בהקשר זה ניתן לבסס את הטענות, לרבות מועדי ביצוע העבירות ויחסי התן וקח, בין היתר על ידי ביצוע מחקרי תקשורת לרבות איתור הודעות SMS שהוחלפו בין מר סער ובין ד"ר אורלי אינס-קניג ואיתור המקרים בהם התערב מר סער לקידום ענייניה של ד"ר אינס-קניג.
33. לאור האמור, יש לחקור את מר סער בעבירה של לקיחת שוחד מיני, לכאורה, בתמורה לקידום ענייניה של ד"ר אורלי אינס-קניג מול משרדי הממשלה.
34. רום מעמדו של מר סער כמו גם השכלתו המשפטית וניסיונו בפרקליטות המדינה, מבססים עוד יותר את המחשבה הפלילית הנדרשת לשם גיבוש אחריותו הפלילית במקרה זה.

ד. עבירות מין ושוחד לכאורה – גברת מאיה כץ ואביה מר דורון כץ

35. גברת מאיה כץ עבדה בשנים 2010-2013 כיועצת לשר החינוך מר גדעון סער, כאשר על פי הידוע, לכאורה, מר סער ניצל את יחסי המרות ביניהם, על מנת לכפות עליה במספר רב של הזדמנויות בשנים 2010-2013 קיים יחסי מין, שלא מרצונה החופשי.
36. כפי שצוין לעיל, בחודש פברואר 2013 פורסם מכתב אשר נשלח לראש הממשלה דאז מר בנימין נתניהו, במסגרתו יוחסו למר סער קיום יחסי מין תוך ניצול מרות עם גב' מאיה כץ. כאמור, משטרת ישראל נמנעה מלחקור את אמיתות תוכנו של המכתב, והסתפקה רק בקביעה לפיה הוא לא נכתב על ידי גב' מאיה כץ. המשטרה הזדרזה לסגור את התיק בתוך כשבוע בלבד, באופן מעורר תמיהה.
37. יודגש, כי מר סער לא נחקר בפרשה האמורה, והוא שמר על "שתיקה רועמת" ונמנע מכל התייחסות לנושא, וזאת לכאורה מכיוון שחשש שכל עיסוק בנושא, יגרום לחשיפת האמת, באופן שיביך אותו ויפגע בו. מר סער גם לא התלונן במשטרה על זיוף המכתב ועל הניסיון לפגוע בו פוליטית, כאשר גם המשטרה לא טרחה לזמן לחקורה גורמים רלבנטיים, כמו למשל עובדי לשכתו של שר החינוך באותה תקופה, שהיה ביכולתם לשפוך אור על שהתרחש.

38. על פי הידוע לכאורה, כמו גם על פי האמור במכתב, שתוכנו **לא הוכחש** על ידי מר סער – גברת מאיה כץ **נוצלה על ידו לקיום יחסי מין, שלא מרצונה החופשי, ותוך שהתנהגותו של מר סער הותירה בה משקעים קשים**. במכתב האמור גם צוין כי השר סער קיים מערכת יחסים עם ד"ר **אורלי אינס-קניג**, וכן עם נשים אחרות שהיו תחת מרותו. כל זאת, שעה שמר סער היה נשוי, ושעה שהיו פערי גיל ומעמד ניכרים בינו ובין הנשים שתחת מרותו.

39. לכך יש להוסיף כי יחסי המין שהתקיימו לכאורה בין מר סער ובין גבי מאיה כץ, לא היו בגדר "בעילה אסורה בהסכמה", במסגרת "רומן", וזאת מהטעם הפשוט שבמקביל לגבי כץ, קיים לכאורה מר סער יחסי מין עם מספר נשים נוספות הכפופות למרותו, ולכן ברור שהמדובר ביחסי ניצול שלא תוך הסכמתה החופשית של האישה, ולכל הפחות תוך השגת הסכמתה במרמה.

40. על פי הידוע לכאורה, לאחר שהפרשה נחשפה בפומבי, מר סער ניסה לרכוש את "שתיקתה" של גבי מאיה כץ ואת שתיקתו של אביה מר דורון כץ, שהיה בתקופה הרלבנטית חבר מרכז הליכוד, ושמו הועלה כגורם אפשרי אשר ייתכן והוא זה שכתב את המכתב, על יסוד הדברים הקשים ששמע מבתו.

41. בהתייחס לגבי מאיה כץ, מר סער פעל לכאורה לסייע לה במימון ובדרכים נוספות בהתמודדות בבחירות המוניציפליות שהתקיימו בסוף **שנת 2013** בעיר הרצליה, כאשר על אף גילה הצעיר באותה עת, 27, הגברת כץ זכתה להצלחה יחסית בבחירות [3 מנדטים], ובעקבות כך מונתה **לסגנית ומ"מ מקום ראש העיר הרצליה, בשכר**.

42. כמו כן, על פי הידוע לכאורה, פעל מר סער מאחורי הקלעים בתקופה בה כיהן **כשר הפנים**, על מנת לסייע לכך שאביה מר דורון כץ יקבל תפקיד עם שכר בצדו, מטעם עיריית הרצליה. בישיבת מועצת העיר הרצליה **מיום 29.4.2014** מונה מר דורון כץ למנהל ענף **אומניות לחימה וג'ודו בעמותת "בני הרצליה"**. להלן ציטוט מהפרוטוקול, בו ניתן להבחין בהסתייגויות של חלק מהחברים מביצוע המינוי האמור ומעצם תקינות המהלך:

ח. אישור למינוי מנהל ענף אומניות לחימה וג'ודו בעמותת "בני הרצליה"

לסדר היום צורפה חוו"ד מפורטת של היועץ המשפטי של עמותת "בני הרצליה", עו"ד אהוד אלוני וכן התייחסות היוע"מ של העירייה, עו"ד ענת בהרב קרן. הערה- החומר הועבר לחברי המועצה בלבד ומכיל גם נתונים הנוגעים לצנעת הפרט. חברי המועצה הונחו לנהוג בחומר זה בהתאם, והתבקשו לאסוף אותו אליהם בתום הדיון.

גב' מאיה כץ יצאה מאולם הישיבה בעת הדיון בסעיף זה.

עו"ד אודי אלוני, היועץ המשפטי של "בני הרצליה" סקר נקודות עיקריות מתוך חוות הדעת שגיבש בנושא. חוות הדעת קובעת שמינוי כזה הינו אפשרי בכפוף לתנאים שצוינו בה. נבדק האם התהליך עד כה היה תקין. עמותת "בני הרצליה" פעלה כדין, ביצעה מכרז, קויימה ועדת כ"א שקיבלה החלטה למנות את מר דורון כץ לתפקיד. המינוי טעון אישור של המועצה ברוב של 2/3 מחבריה, וכן בכפוף לקבלת אישור שר הפנים. **מר צביקה הדר** אמר כי מבחינה מקצועית אין לו הסתייגות אך עולה שאלה האם צריך וראוי שיהיה זה בן משפחה. מאחר ומכיר את האיש מספר שנים ימנע בהצבעה.

מר יריב פישר שאל האם לא מדובר בתנאי קיצוני והאם העירייה שקלה לבקש חוות דעת של גורם חיצוני ולא ע"י יועץ משפטי של העמותה.

מר יעקובוביץ' שאל את מר פישר מה לא תקין מבחינת חוק. עו"ד אלוני הוסיף שהוגשה חו"ד מאוזנת ולא מדובר בתנאי קיצוני.

רה"ע התייחס למכתבו של מר פישר אל מבקר המדינה בו ביקש מר פישר מהמבקר לבדוק את תקינות כלל המינויים המתרחשים לאחרונה בעירייה. ציין כי כל בעלי התפקידים הבכירים נשארו בתפקידם ורה"ע מינה אך ורק בעלי תפקידים שהוא רשאי למנות עפ"י דין.

נערכה הצבעה למינויו של מר דורון כץ לתפקיד מנהל ענף אומנויות לחימה וג'ודו בעמותת בני הרצליה.

(142) מחליטים לאשר את המינוי .

בעד-15 , נגד-1 (מר יריב פישר) , נמנע-1 (מר צביקה הדר).

43. סעיף 345(א)(1) קובע כי **"הבועל אשה שלא בהסכמתה החופשית... הרי הוא אונס ודינו מאסר שש עשרה שנים"**. מעשיו של מר סער כמתואר לעיל, עולים לכאורה כדי עבירת אינוס, ויש בהם גם משום קבלת **שוחד מיני** בתמורה לקידום ענייניה של גבי מאיה כץ וענייניו של אביה. רום מעמדו של מר סער כמו גם השכלתו המשפטית וניסיונו בפרקליטות המדינה, מבססים עוד יותר את המחשבה הפלילית הנדרשת לשם גיבוש אחריותו הפלילית.

44. כמו כן, מעשיו של מר סער כלפי גבי כץ עולים לכאורה, ולכל הפחות, כדי **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהינתן רום מעמדו, השיטתיות בה פעל, התמשכות המעשים, פערי הגיל, יצירת הרושם הכוזב של רומן, ועוד.

45. בהקשר זה ניתן על נקלה לאשש את הטענות, לרבות מועדי ביצוע העבירות, בין היתר על ידי ביצוע מחקרי תקשורת, לרבות איתור **הודעות SMS שהוחלפו בין מר סער ובין גבי מאיה כץ**, וכן על ידי חקירתם של גבי מאיה כץ, אביה מר דורון כץ, נהגו של השר ויתר אנשי לשכת שר החינוך ושר הפנים בתקופה הרלבנטית, לרבות עוזריו של השר באותה תקופה.

ה. עבירת מין לכאורה מהשנים 2009-2013 שנעשו ב: ל', ד', מ', ז' – לשכת שר

החינוך

46. במהלך התקופה בה כיהן מר גדעון סער כשר החינוך בשנים **2009-2013**, הוא ביצע לכאורה עבירות מין בארבע נשים נוספות שעבדו בלשכתו בתפקידים שונים, לרבות במשרות אמון שהינן מינוי אישי של השר.

47. המדובר לכאורה בנשים ששמותיהן הפרטיים הינם **ל', ד', מ', ז'**, והן היו נתונות תחת מרותו של מר סער, כאשר שנים רבות הפרידו בין ובין מר סער, כמו גם פערי השררה והיכולת של מר סער לגרום לפיטוריהן. לכך נוסף כי חלק מהעבירות בוצעו לכאורה בתקופה בה מר סער היה נשוי לרעייתו הקודמת גבי שלי סער.

48. יחסי המין שהתקיימו לכאורה בין מר סער ובין אותן ארבע נשים, לא היו בגדר "בעילה אסורה בהסכמה" במסגרת "רומן", וזאת מהטעם הפשוט שהמדובר בניצול מיני של מספר נשים **בו זמנית**, הכפופות למרותו, ולכן לא מדובר במערכות יחסים בהסכמתן החופשית של הנשים, אלא בניצולן לשם סיפוק שיטתי ומתמשך של תאוותיו המיניות של מר סער.

49. על פי הידוע, נעשו מספר פרסומים בתקשורת אודות היחסים בין מר סער ובין אותן נשים [לרבות באתר NEWS 1 מיום 17.2.2013], לעתים תוך איזכור האות הראשונה של שמן הפרטי, כאשר מר סער **לא הכחיש פרסומים אלה** ולא הגיש תביעת דיבה בגינם.

50. ארבע נשים אלה קיימו לכאורה יחסי מין עם מר סער **שלא** בהסכמתן החופשית, אלא מתוך חשש פן יבולע להן במידה ויסרבו, ולכן התקיימו לכאורה הנסיבות הקבועות **בסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין**, התשל"ז-1977, הקובע כי "**הבועל אשה שלא בהסכמתה החופשית**... הרי הוא אונס ודינו מאסר שש עשרה שנים". רום מעמדו של מר סער כמו גם השכלתו המשפטית וניסיונו בפרקליטות המדינה, מבססים עוד יותר את המחשבה הפלילית הנדרשת לשם גיבוש אחריותו הפלילית במקרה זה.

51. כמו כן, מעשיו של מר סער כלפי הנשים האמורות, עולים לכאורה, ולכל הפחות, כדי **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת בהינתן רום מעמדו, השיטתיות בה פעל, התמשכות המעשים, פערי הגיל, ניצול המרות והתלות, יצירת הרושם הכוזב של רומן, ועוד.

52. בהקשר זה ניתן על נקלה לאשש את הטענות, לרבות מועדי ביצוע העבירות, בין היתר על ידי ביצוע מחקרי תקשורת לרבות איתור **הודעות SMS שהוחלפו בין מר סער ובין אותן נשים**. כמו כן, ניתן לחקור את אנשי לשכתו של שר החינוך, לרבות מנכ"לית משרדו גבי דלית שטאובר, ולרבות נהגיו ומאבטחיו של השר.

ו. עבירת מין לכאורה שבוצעו בשנים 2011-2013 בפאב ה"גילדה" ובפאב ה"זינגר"

53. במהלך השנים **2009-2013** ניהל לכאורה מר סער חיי לילה סוערים, במקביל להליך היפרדותו מרעייתו הקודמת גבי שלי סער. מר סער נהג לפקוד בשעות הלילה פאבים שונים בעיר תל-אביב, ולעתים אף שימש **כתקליטן**, באופן שאיפשר לו גישה ומגע עם נשים צעירות מאוד, לעתים קטינות [בגיל של בנותיו של מר סער], בעת שהללו היו לכאורה במצב של **שכרות**.

54. על פי הידוע, במהלך השנים **2011-2012** קיים לכאורה מר סער, יחסי מין עם **קטינה-שיכורה** בשירותי פאב ה"גילדה" בתל-אביב, שעה שהיתה לכאורה במצב שלא איפשר לה לתת הסכמה חופשית לקיום היחסים. עניין זה פורסם אף הוא ברשתות החברתיות **ולא הוכחש על ידי מר סער**, על אף חומרת הדברים שיוחסו לו [ראו למשל פרסום של הבלוגר ריצ'רד סילברסטיין באתר "תיקון עולם", וכן של סימה קדמון ב"ידיעות"].

55. מעשיו של מר סער נעשו לכאורה בשעה שהיו עימו בפאב מאבטחים, אשר הבחינו במעשיו. ניתן לאשש את האמור בין היתר על ידי תחקור נהגיו ומאבטחיו של השר באותה התקופה, איכון מכשיר הסלולר שלו, ותחקור של בעלי הפאבים וצוות המלצריות בתקופות הרלבנטיות. כידוע, מר סער אינו מחזיק ברישיון נהיגה ולכן נעזר תדיר בנהגים שסביר להניח שהיו עדים למעשיו.

56. כמו כן, במהלך השנים 2012-2013, קיים לכאורה מר סער יחסי מין עם אישה בנסיבות מעוררות חשד למעשה מיני פסול, בפאב ה"זינגר" בתל-אביב, כאשר לא היה ברור האם אותה אישה היתה במצב שאיפשר לה לתת את הסכמתה החופשית. עניין זה פורסם ברשתות החברתיות **ולא הוכחש על ידי מר סער**, על אף חומרת הדברים שיוחסו לו [ראו למשל ציוץ טוויטר של עיתונאי "הארץ" מר חיים לוינסון מיום 18.2.2013, בהתייחס לאירוע בפאב ה"זינגר", **שלא הוכחש על ידי מר סער**].

57. לכך יש להוסיף את פערי הגיל הניכרים בין מר סער ובין הנשים, כמו גם המקומות בהם בוצעו לכאורה העבירות. אשר על כן, התקיימו לכאורה הנסיבות הקבועות **בסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין**, התשל"ז-1977, הקובע כי "**הבועל אשה שלא בהסכמתה החופשית... הרי הוא אונס ודינו מאסר שש עשרה שנים**".

58. רום מעמדו של מר סער כמו גם השכלתו המשפטית וניסיונו בפרקליטות המדינה, מבססים עוד יותר את המחשבה הפלילית הנדרשת לשם גיבוש אחריותו הפלילית, במקרים אלה.

ז. סוף דבר

59. במצב דברים זה ולאור החשדות החמורים המיוחסים לשר המשפטים מר גדעון סער, הנכם מתבקשים להורות למשטרה לפתוח בהקדם האפשרי בחקירת התלונה, ולפעול לבירור האמת, תוך זימון כל הגורמים הרלבנטיים לשם גביית עדות וביצוע כל פעולות החקירה הנדרשות.

לוט.

בכבוד רב,

יואב פרנק